

[Horn.]

fremstatte ved den lejlighed; jeg har nærmest opfattelsen af, at han blev bange for sine egne udtalelser. Vi har således hele tiden været klar over, at der var disse delte meninger i det konservative folkeparti, og jeg går vist ikke nogen for nær, når jeg siger, at vi egentlig har den opfattelse, at vi under udvalgets møder nærmest blev holdt hen med snak fra konservativ side i den sidste periode, indtil vi så i det underudvalg, som blev nedsat, langt om længe fik de konservative udvalgsmedlemmer til at tilkendegive, at forslaget ikke kunne gennemføres, det var ikke afklaret, det blev alt for dyrt o. s. v. Vi forstår nu, at disse vanskeligheder i mellemtiden er blevet overvundet.

Lærerorganisationerne mødte op i udvalget dengang — fra Gymnasieskolernes Lærerforening kom man endog to gange — og jeg synes, at de argumenter, som organisationernes repræsentanter fremsatte ved de pågældende lejligheder, var særdeles vægtige, men alligevel gjorde de intet indtryk, hverken på den ene eller den anden part. Vi stod faktisk alene med midterlinjeforslaget sammen med lærerorganisationerne, og lærerorganisationerne kunne på dette tidspunkt ikke være i tvivl om, at der derefter var opstået en helt ny situation. Alle de anstrengelser, vi havde gjort os for at søge at få blot et beskedent flertal for midterlinjeforslaget, var altså spildt. Den højtærede undervisningsminister sparede ingen anstrengelser for at søge at få tilslutning til forslaget, men det var som sagt ugørligt.

Herefter forelå der faktisk kun to muligheder, enten helt at opgive at gøre noget ved skoleforholdene her i landet eller — hvad der dog var det mest nærliggende, når der i folketinget og i lærerorganisationerne var flertal for den opfattelse, at den nuværende struktur ikke duede — at forsøge at forhandle sig frem til et andet grundlag. Det var det, der skete ved de forhandlinger, som fortsattes mellem de tre partier, det radikale venstre, partiet venstre og socialdemokratiet, hvor vi på grundlag af de tre forslag, der forelå, altså midterlinjeforslaget, Askovudvalgets forslag og venstres lovforslag, forsøgte at drøfte os til

rette om at skabe et nyt grundlag for en ændring af de bestående skoleforhold.

I de følgende tre måneder har disse tre grupper arbejdet med sagen, og resultatet foreligger nu i form af de lovforslag, som den højtærede undervisningsminister har fremsat. Et sådant udfald af forhandlingerne om en sag er jo ikke ukendt. Der har gentagne gange været lignende situationer i det høje ting, hvor man har måttet gribe en sag an på en anden måde for at nå et resultat — hvis man da vel at mærke ville nå et resultat. Jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind på disse forhandlinger; de er til dels blevet omtalt i ministerens fremsættelsestale forleden dag.

Jeg vil dog gerne hæfte mig ved nogle udtalelser og synspunkter, der er fremsat af lærerorganisationerne i den seneste tid, idet jeg må mene, at det i nogen grad må bero på misforståelser, når man har givet udtryk for sådanne synspunkter. Jeg har bemærket, at de tre lærerorganisationer ved deres seneste hovedbestyrelsesmøde har udtrykt deres utilfredshed med, at midterlinjeforslaget ikke kunne samle et flertal, en utilfredshed, som vi for vort vedkommende deler fuldt og helt. Derimod kan jeg ikke anerkende organisationernes udtalelse om, at der skulle laves et skoleforslag uden om organisationerne, og jeg vil gerne med den højtærede formands tiladelse citere et par udtalelser fra Folkeskolen, Danmarks Lærerforenings blad, hvor disse synspunkter kommer frem. Det første citat er fra en leder i Folkeskolens nr. 45, 1956, som omtaler Danmarks Lærerforenings stilling — det sker i forbindelse med den resolution, som foreningen har ladet omdele til medlemmerne. Det hedder heri angående spørgsmålet om, hvorvidt lærerorganisationerne var tilsidesat:

„...derfor er det uheldigt, at den“

— „den“ er altså skoleloven —

„kommer til verden som et politisk hastværksarbejde forberedt i et fortroligt politisk udvalg uden medvirken af de ansvarlige lærerorganisationer.“

Det samme synspunkt var fremme ved gymnasielærernes repræsentantskabsmøde, og det er også kommet til udtryk i Realskoleforeningens formands beretning — alle var vel fuldstændig klar over, at det måtte